

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

In D. Ioannis Ivsti, Lanspergii Carthvsiani, Librvm Secvndvm Epistolarvm
Paræneticarum, Præfatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

IN D. IOANNIS IVSTI,
LANSBERGII
 CARTHUSIANI, LIBRVM
 SECVNDVM EPISTOLARVM
 Paræneticarum,

PRÆFATIO.

N lucem hic ædimus aliquot nostri Ioannis Iusti Lansbergij epistolæ fœminis ac virginibus Deo deuotis scriptas. Vbi te admonendum putauimus Lector amice, ne putes minoris eas faciendas esse, quod sexui muliebri elucubratae sint. Solet enim hoc nonnunquam vsu venire amicis seculi huius, quos vel inflans scientia non sinit humilibus consentire, vel animi stupor & cœcitas non permittit verum cernere, vt si quid fœmineo sexui à Dei amicis elaboratum sit, id existiment futile esse, nec suum habere pondus ac dignitatem, propterea quod, vt ipsi persuasum retinent, fœminæ nihil altum, nihil eruditum, nihil denique lectione dignum capere queant. Quibus si magnopere respondere velimus, videbimur fortassis oleum atque operam perdere: quando quidem opiniones eiusmodi in horum animis vsque adeo altas fixere radices, vt etiam si ratione se victos sentiant, tamen malint suam persuasionem mordicus tueri: at nihilominus in gratiam piorum vel paucis illis respondendum est & in primis, ne ipsi quidem ambigere possunt perquam multas extitisse virgines ac mulieres, non solum vitæ eximia sanctitate, sed etiam præclara eruditione, tum etiam prophetiæ gratia illustres. Et quid obstat obsecro, vt non perinde sua Deus charismata possit impartiri fœminis atque viris? Immo verò si sacras Euangelij historias reuoluamus, inueniemus ipsum Deum Dei filium non paulo familiariorẽ se fœminis quàm viris præbuisse, atque illis

Matt. 19.
Mat. 22.
Luc. 20.

Luc. 8.

1. Cor. 1.

Gen. 2.

potius quàm istis sua quædam secreta reuelasse. Inde est, quod toties phariseos & scribas legis peritiam verbo iactantes, re autem ipsa abnegantes tanquam suæ gratiæ communicatione indignos confutauit, repulit, reliquit, & nonnunquam seuerissimè oburgauit. Porro religiosis quibusdam mulieribus adeò sui non negauit usum admodum familiarem, vt illarum eleemosinis & se & discipulos suos voluerit sustentari, atque illarum etiam non dedignatus sit vti conuitatu. Ita nimirum placuit æternæ sapientiæ humilia eligere & infirma ac despecta sibi adiungere, vt alta & fortia contemneret atque eo ipso ostenderet nullam apud se sexus distantiam esse, sed vbicumque & apud quemcunque locum inuenit, æquè se operari paratum esse, nihil discernens mulierem à viro, maximè cum non sit humani arbitrij quo quisque sexus nascatur: sed Deus pro suæ voluntatis iudicio alios mares, alias feminas creet: vbi si qua in sexu culpa conferatur, ea profecto in creatorem redundat, cuius non est leuis iniuria, reprehendere aut despectui habere opus illius, cum ille vtique omnia sic fecerit, vt non possint vlla ex parte iure meritoque reprehendi. Fecit enim omnia bona valde. Itaque non debet id vllum habere dubium, quin omnipotens Deus pro sua bonitate & potentia in virginibus et præne indoctis mulierculis non minora possit efficere & moliri, quàm in eruditissimis viris, vt omnino ridicula sit eorum opinio, qui rejci putant oportere, quicquid ad fæminas pertinet. Quare etiam permotus noster Lanspergius, idemque certa experientia doctus, mira sæpè Deum in illo, quamuis fragili sexu, operari scripsit ad diuersas virgines & fæminas, rogatus ab illis, vel aliunde instigatus, optimeq; eas gratia sibi data instruxit adhortationibus, consilijs & instigationibus, vt videre poteris pie lector, si non pigeat has eius epistolas perlegere. Et quamuis ipse esset vir impense doctus, & insignitè pius, non tamen putauit contemnendum

dum sibi esse sexum muliebrem, ex quo nouerat Dominum Iesum
 humanam sumpsisse naturam, nec nisi per eum ad nos redimen-
 dos venire voluisse. Comperies hic optime lector, multa scitu di-
 gna, quae te legisse iuuabit: tantum adferas animum pietati addi-
 tum, qui solus potest de scriptis ad pietatem facientibus, rectè
 aestimare. Nam animalis homo non percipit ea quae sunt
 spiritus Dei: nec potest spiritus verba capere, qui adhuc suae
 carni deditus est. Vt cæcus non potest rectè iudicare de colori-
 bus, quos nunquam vidit: ita quae ad spiritum pertinent, non pos-
 sunt sapere illi, qui totus mundo viuuit. Qui autem Christi sunt, &
 carnem suam cum vitijs & concupiscentijs crucifigere nituntur,
 quibus hic mundus carcer est & exilium, qui denique sic viuunt,
 ut se quotidie putent morituros, atque ea de causa sic vitam exi-
 gunt suam, quemadmodum rationem Deo sunt reddituri, illis sa-
 pit omnis pietas, & ipsi sunt, in quibus requiescit spiritus Chri-
 sti, quem qui non habet, non est membrum Christi, sed diaboli.
 Verùm his ita paucis præfatis, ad Epistolarum sequentium
 lectionem te transmittimus frater in Christo charissi-
 me. Bene vale, nostrumque studium &
 laborem boni consule.

(:·:)

